

Legenda o herbie Ogończyk (prawzorze herbu Kotlina).

Z powstaniem tego herbu wiąże się romantyczna opowieść.

Otóż podczas napadu na Morawy Tatarzy wzięli w jasyr pannę z rodu Odrowążów, córkę kasztelana. Dziewczyna wołała o pomoc wyciągając błagalnie ręce. Z rąk najeźdźców odbił ją Polak, Piotr z Radzikowa idący na wyprawę wojenną. Panna przysięgła oddać swoją rękę wybawcy. W dowód danego słowa kazała przełamać swój pierścień i połowę ofiarowała rycerzowi, który pojechał walczyć z poganami.

Rodzice dziewczyny nie chcieli jednak dzielnego, lecz ubogiego młodzieńca. Pragnęli dla córki bogatego kawalera. Znalazłszy odpowiedniego narzeczonego postanowili wydać ją za mąż. W dniu ślubu na zamku Odrowążów pojawił się Piotr z Radzikowa, który dopiero co powrócił z wyprawy wojennej. Pokazując połówkę pierścienia, przypomniał obietnicę domagając się zarazem ręki Ordowążówny.

Rodzice jej początkowo byli niechętni takiemu obrotowi sprawy. Widząc jednak z jaką serdecznością córka przywitała przybysza i jak gorącym uczuciem go darzy; nie chcąc też dać świadectwa wiarołomstwa; zgodzili się na ślub.

Na znak pomyślnie zakończonej sprawy Piotr z Radzikowa przyjął nowy herb, do srebrnej strzały Odrowążów dołączył półpierścień i wyciągnięte z błaganiem kobiece ręce.

Nazwa herbu wiązała się od imion synów legendarnej pary Ogonia i Powały.

Opracował

Ireneusz Olszewski

Nauczyciel historii w Szkole Podstawowej w Kotlinie